

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (descriptive research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา การคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครศรีธรรมราช สังกัดกระทรวง สาธารณสุข กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาพยาบาลที่กำลังศึกษาในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2541 ระดับชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และ ชั้นปีที่ 4 จำนวน 461 คน จากประชากร 576 คน สัมผัสใจเข้าร่วมในการวิจัย เข้าทำการทดสอบจริง 456คน โดยการทำให้แบบ ทดสอบความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ได้แบบทดสอบที่มีความสมบูรณ์ 456 ฉบับ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบการคิดอย่างมีวิจารณญาณของวัตสันและกลเซอร์ (Watson & Glaser, 1964) แปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทยโดย ประเทืองทิพย์นพพรไพศาล (2535) ผู้วิจัยนำไปหาค่าความเที่ยงตรงโดยวิธีแบ่งครึ่ง (split-half) ได้ค่าเท่ากับ .75 แล้วจึงนำแบบสอบไป ดำเนินการเก็บข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/FW

ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าเฉลี่ยคะแนนการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้น ปีที่ 3 และ ชั้นปีที่ 4 เท่ากับ 57.45(S.D. 4.68) 57.35(S.D. 5.68) 58.78(S.D. 4.30) และ 60.61(S.D. 3.96) ตามลำดับ พิจารณาคะแนนการคิดอย่างมีวิจารณญาณตามระดับเปอร์เซนไทล์ ที่ 25 50 และ 75 พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีคะแนน 58.00 61.50 และ 63.25 ตามลำดับ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีคะแนน 56.00 59.00 และ 63.00 ตามลำดับ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีคะแนน 53.00 57.50 และ 61.75 ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีคะแนน 54.00 58.00 และ 61.00 ตามลำดับ
2. จำแนกคะแนนการคิดอย่างมีวิจารณญาณรายด้านตามแบบสอบย่อยพบว่า นักศึกษาทุก ชั้นปีมีคะแนนเฉลี่ยด้านการยอมรับข้อตกลงเบื้องต้นสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.50 ถึง 74.38 ของ

คะแนนเต็มรายด้าน และมีคะแนนเฉลี่ยด้านการอนุมานน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.00 ถึง 41.20 ของคะแนนเต็มรายด้าน

3. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยรวม ระหว่างนักศึกษาแต่ละชั้นปี พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ ชั้นปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 และ ชั้นปีที่ 3 ไม่แตกต่างกัน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ใช้เป็นข้อมูลสำหรับฝ่ายการศึกษา ในการพิจารณาวางแผนการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาพยาบาล แต่ละชั้นปี ได้อย่างเหมาะสม
2. ใช้เป็นข้อมูลสำหรับอาจารย์พยาบาลในการเตรียมการสอน และ ปรับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลที่จะส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาการคิดแต่ละด้าน ได้อย่างเหมาะสมมากขึ้น
3. ใช้เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารสถาบันการศึกษาพยาบาลและอาจารย์พยาบาลในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการคิดอย่างมีวิจารณญาณต่อไป

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้บริหารการศึกษา ควรให้ความสำคัญในการส่งเสริมให้อาจารย์พยาบาล มีความรู้และทักษะการสอนที่กระตุ้นการคิดอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการจัดให้มีการฝึกอบรมความรู้และทักษะการสอนที่กระตุ้นการคิดทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ เพื่อนำไปใช้ในการสอนเพื่อพัฒนาการคิดในนักศึกษา
2. จัดการเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยต่อผู้สอน ในการเลือกใช้วิธีการสอนที่สามารถกระตุ้นการคิดของผู้เรียนได้
3. พิจารณากำหนดรายวิชาเพิ่มเติมในเรื่องการเรียนกระบวนการคิด
4. อาจารย์พยาบาล ควรตระหนักในการกระตุ้นให้นักศึกษาคิดและแสดงความสามารถในการคิด โดยการตั้งคำถาม แสดงความคิดเห็นได้ตอบด้วยเหตุผลทั้งในเชิงบวกและเชิงลบอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาระยะเวลาติดตามผลการพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาพยาบาล ตั้งแต่แรกเข้าศึกษา จนกระทั่งสำเร็จหลักสูตร
2. ศึกษาเปรียบเทียบการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ของนักศึกษาพยาบาลต่างหลักสูตร หรือ หลักสูตรเดียวกันแต่ต่างสถาบัน
3. ศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียน เช่น อายุ คะแนนเฉลี่ย ความสามารถในการใช้กระบวนการพยาบาล เป็นต้น